

pecte a la data d'edificació de l'actual edifici, (el senyor Fossas posa 1828 i l'historiador del sant Crist posa 1830), al nostre entendre és purament material, puix en dir «fou construït en 1830» voldria dir sense dubte, que començà a ésser habitat, com ben clarament ho diu Mossèn Segura en el lloc citat.

Començà, dons, la construcció en 1828, juntament amb l'església, i aniria seguint amb molta calma, com és natural que fos en època de gran penúria, com era la primera meitat del segle XIX, i com acostuma passar en obres d'aquesta naturalesa, puix que en venir l'exclaustració dels regulars, de 1835, estava força atrassada, (igual que la de l'església, com en el seu lloc es nota) per bé que ja hi vivien els Caputxins, com diu Mossèn Segura, (loc, cit. vol. II, pàg. 391) i com es dedueix de la següent nota que es troba en el corresponent llibre de comptes de 1845; diu així: «A José Vilaseca, por la *traslación* de los restos de los Padres Capuchinos 26, reales».

* * *

Ja tenim la Junta de l'Hospital en possessió de l'ex-convent, però al mateix temps amb una munió de dificultats per a convertir-lo en Hospital, i posar-lo en marxa.

L'historiador del sant Crist, citat més amunt, de l'actual edifici en diu: (traduïm) «Des d'aquesta data (1842) s'han fet en ell grans millores; s'ha aixecat l'edifici; se l'ha eixamplat per la part del nord; s'han construït els seus dos bonics claustres; i promet ésser amb el temps un establiment grandios».

No hem trobat altre document que parlés de les reformes fetes en l'edifici que ens ocupa, que els llibres de comptes amb la seva sequedat acostumada; d'elles, no obstant i de les importantíssimes quantitats esmerçades de l'any 1842 al 45, se'n desprèn que l'edifici, en adquirir-lo la Junta de l'Hospital, estaria en un estat deplorable, tant en el que afecta a la seva grandària, com al seu estat de conservació.

Seguir pas per pas les millores que des de l'any 1842 s'han anat fent en l'actual edifici, és cosa poc menys que impossible, per tal com les Juntes s'han preocupat constantment d'anar-lo perfeccionant, i quasi sense interrupció s'han anat fent millores més o menys notables.

Direm quatre paraules de les més importants.

Una d'elles és l'eixampla de l'Hospital per la part del Passeig o nord, acordada en 1866, com es pot veure en el curiós plànol que el senyor Fossas inclogué en el plànol de l'actual església, signat en 31 de desembre de 1866.

En un principi havien donat a l'Hospital l'amplada que li permetia la rasant del Passeig, mes després, en 1866, s'acordà, per a donar forma més espaiosa a l'Hospital, sacrificar l'amplada del Passeig, com ho nota desseguida l'ull menys observador.

I encara que l'eixampla de l'Hospital estava acordada ja des de 1866, no es construí la nova paret de tanca fins a 1884-87, essent fins aleshores l'Hospital tancat per la part del nord, per la primitiva muralla que limitava l'Hospital abans d'eixamplar-lo (que encara existeix avui en els dos trossos de claustre, part del